

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplădii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază. Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Octomvrie v. 1896 încep nouă abonamente lunare, ouartale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, oare începe cu prima și se termină ou ultima lunii, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate oât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fășile, în oare li-s'a trimis „Tribuna” până acum.

Administrațiunea.

Conferența națională.

— În fața alegerilor. —

Sibiu, 12 Octomvrie u.

Chiar și numai cele expuse până aci ar fi destul motiv pentru-ca măcar acum, în fața alegerilor când toată țeara se mișcă, se eșim și noi din amorteală și nehotărârea, în care de atâta timp petrecem, și se facem în sfârșit ceva, ce se arete că trăim, că vrem să trăim.

Dar' mai este o chestiune mare, care în zilele acestea devine de nou actuală și care se impune de sine. Este chestiunea conferenței naționale.

Situția noastră internă este fără îndoială cea mai rea. O încurcătură, o nehotărâre, o blazare și o amorteală mai mare ca și în timpul din urmă n'am mai văzut. Causa? Să nu o căutăm acum. Sunt o miie și una de cauze.

Dar' nimic nu ne-ar folosi căutarea ori expunerea lor. Constatăm faptul și faptul e grozav de trist. — Fără îndoială, că pentru situația aceasta unicul remediu s'ar pute găsi numai într-o conferență națională...

Înseși alegerile ne impun, ca de nou se ne precisăm atitudinea, ce ca partid național avem să observăm față cu aceste alegeri, pentru-că nu ne putem îndestuli numai cu provocarea la ultimele hotărâri ale conferențelor. Chiar misiunile ce s'au petrecut în sinul partidului, certe și desvélirile ce s'au făcut în timpul din urmă, au slăbit în mare parte însuși autoritatea partidului nostru; ar trebui deci ca de nou să se proclame o directivă pentru zilele pline de ispită ce au să urmeze.

Dar' directiva aceasta numai o conferență națională e chemată să o proclame...

Cum stăm însă cu conferența națională?

Eată o nouă întrebare importantă. Convocată pe 3/15 Maiu conferența națională a fost oprită de primarul orașului. S'a dat recurs. Al doilea for a aprobat oprirea. S'a dat de nou recurs la ministrul de interne... și recursul nici astăzi nu e rezolvat.

Putem noi aștepta până-când Exzellența Sa dl Percezel să va îndura prea grațios, ca să rezolve cumva acest recurs?... El ne poate ține cu anii în nehotărârea de azi, când nu știm, per-

misă e oare ținerea unei conferențe ori ba?

Trebuie deci să facem, ca cât mai curând chestiunea să se rezolve. Trebuie să știm cât mai curând cum stăm cu conferența. Trebuie să știm, dacă de fapt guvernul maghiar s'a desbrăcat de ori-ce considerație față de drept și lege — ori ba?

Asta s'ar pute vedea eventual prin convocarea de nou a conferenței, cu considerarea la alegeri. Organizarea noastră de partid, afară de baza sa naturală, se mai întemeiază și în legea electorală. Și acum, când alegerile dietale se vor face ca mâne, nime nu ne poate opri, ca să ne intrunim și să ne sfătuim asupra poziției, ce avem să luăm față cu ele.

În Maiu organele oficioase ale guvernului asciau conferenței, provocându-se la datul ei, un scop de demonstrație.

Acum a trecut de mult 3/15 Maiu! Atunci Bud. Correspondenz, organ oficios zicea apriat următoarele:

„Deocamdată timpul alegerilor n'a sosit încă, și astfel nici nu există motiv de a încuviința conferența“.

Astăzi cine ar mai pute aduce acest motiv?

Cu un cuvânt, chestiunea conferenței naționale se impune de nou ca un serios obiect de cugetare frunțașilor nostri. Ea este o necesitate nu numai în considerația proximei zile, ci și mai ales în considerația situației noastre actuale așa de grele.

Eată dar', că în fața alegerilor am ave foarte multe de făcut, și de aceea foarte tare greșesc cei-ce cred, că se nu facem nimic.

A nu face nimic nici acum înseamnă: a lăsa poporul nostru și mai departe în ignoranță cu privire la dreptul electoral; a-l lăsa în ignoranță cu privire la atitudinea partidului național, adică la pasivitate; a-l lăsa pradă ispitelor, la care e pus din partea străinilor, și pradă neorientării cu privire la situația internă a partidului național; — înseamnă, cu un cuvânt, continuarea amortirii și a descompunerii.

Noi credem însă, că frunțașii buni și desinteresați ai poporului nostru vor ave cu mult mai multă pricepere, decât ca să asculte de cei-ce propagă astfel de păreri greșite și primejdioase.

Sibiu, 10 Oct. 1896.

Pentru „Manifest“. „Sunt câteva zile — ni-se scrie din Șimleu, — că dl George Pop de Băsești, iubitorul nostru antepulcrator național și-a început în Cehul-Silvaniei pedeapsa de 8 zile temniță, la care a fost osândit pentru iscălire Manifestului.“

Din acest privilegiu Românii din giurul Șimleului au trimis venerabilului bărbat o adresă acoperită cu multe subscrieri, prin care își exprimă de nou aderența către principiile pentru care suferă conducătorul lor. Adresa aceasta are următorul cuprins:

Prea stimate domnule! Iubiți și venerate al nostru bărbat!

După-ce din nou nori negri acoper orisonul inimii tale, care e identic ou al mamei națiuni, prin cuprinsul acestora îți trimitem o rază de mângâiere rezultată din simțămintele iubirii, adheșunii și venerațiunii, cari îți le cultivăm pentru totdeauna în focularul unit al inimilor noastre, ca unuia care ai suferit și suferi martiriul pentru sfânta cauză a națiunii noastre, a căreia doriri și dureri le porți în nobila-ți inimă. — *Virtus in adversis apparet*“.

Di George Pop de Băsești încheie astfel șirul întemuițărilor pentru Manifest și braviu Sălăgeni, cari i-au trimis adresa de mai sus repetesc și-și însușesc de nou declarațiunile de neclintită credință la programul național, cari s'au făcut în Manifest.

„Liga Română“. A apărut nrul 2 al „Ligei Române“, organul „Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor“. De fapt numărul acesta e nrul prim, pentru-că nrul, ce a apărut în vară era numai ca un număr de probă; acesta însă inițiază seria lungă a celor-ce vor urma... Noi salutăm de nou apariția acestui organ și-i dorim sincer vieată îndelungată și plină de isbânde. Isbânda lui este isbânda Ligei, și isbânda Ligei este isbânda noastră, a întreg neamului românesc.

Precum „Liga“ este sentinela trează a intereselor culturale ale neamului întreg, asemenea și organul ei este organul intereselor noastre celor mai mari. Ridicat peste fluctuațiunile zilnice el va privi de sigur mai clar și mai concentric decât foile de zi; înălțat peste ori-ce conșiderații vremelnice de partid va judeca de sigur mai calm, mai obiectiv, deci și mai drept asupra tuturor lucrurilor ce ne privesc. Astfel „Liga Română“ va fi expresia fidelă a spiritului, ce dominează azi la „Liga culturală“, această sentinelă trează a tuturor Românilor.

E destul să arunc o privire peste articolii din acest număr, ca să te convingi despre aceasta. Dar' etitorii nostri își vor face inșiși de sigur această convingere, pentru-că le vom da ocaziune, ca se facă cunoștință mai apropiată cu articolii „Ligei Române“.

Manifestul partidului popular.

Acest partid, care în timpul din urmă a dezvoltat cea mai mare activitate pentru a se organiza pretutindenea în țeară, — a adresat cetățenilor creștini un călduros manifest, în care cu privire la naționalități, se fac următoarele declarațiuni:

— „Constituția noastră nu a făcut deosebire între diferitele naționalități, cari dela ocuparea țerii au locuit la olaltă în patria noastră, s'au împărțit le fericiri și nefericiri, s'au bucurat la olalt, de bunățile păcii, ori apoi la olaltă și-ai versat sângele pe câmpul de luptă pentru părărea patriei. Legile din 1848 dau drepturi egale politice fiecărui cetățean, fără deosebire de naționalitate. Legile din anul 1868 a asigurat pe seama popoarelor din țeară folosirea liberă a limbii lor, precum și autonomii bisericilor și școalelor lor. Partidul popular voeste să fie just față de naționalități, drept-aceea a luat în programul seu punctul, a: „pretensiunile lor, intru-cât acelea stau în consonanță cu unitatea statului ungar și cu caracterul național al statului, să fie luate în ocolință, și partidul să le facă partașe de tractare dreaptă și ecuitabilă“.

Cu privire la confesiunile din țeară, programul partidului popular conține următoarele pasage:

— „Partidul popular e partid creștin. Cu mândrie o răspundem aceasta, cu atât mai virtuos, pentru-că între partidele politice nu se găsește nici una care ar cuteza să între pe față în luptă, pentru ideile creștine. Cu toate acestea, partidul popular nu e partid confesional, precum se obiectionează, ci din contră, respectează drepturile tuturor confesiunilor recunoscute, i provoacă întreaga creștinătate la luptă pentru legea creștină. Dacă toate inimiciile de pe față și ascunși ai bisericii lui Christos s'au utut unii pentru a ne ataca, să ne unim și noi creștinii pentru a ne apăra!“

Manifestul se încheie cu următoarele cuvinte:

— „Partidul nostru are speranță în popor și credință în Dumnezeu. Poporul nu ne va părăsi, ear' Dumnezeu ne va ajuta. Mântuitorul Iesus Christos n'va uita pe poporul care crede într'insul. Donați-vă, alegători creștini, sub steagurile pe cari poartă și coroana sânt înfrumusețate cu sfânta cruce! Pe steagul vostru scrie numele candidaților din partidul nostru! Să trăiască partidul popular!“

Bánffy și outa.

E mai presus de ori-ce îndoială, că ministrul-president Bánffy a focut promisiuni formale colegului seu din Austria, că va urca cuta cu 5%. Văzând însă, că parlamentul gihiar partidul seu nu e splotat a se învoi la aceasta, a disolvat

parlamentul pentru a-și pute compune o majoritate în parlament, care nu-i va pune bețe în roate. De s'ar întâmpla însă, că nici noul parlament, respective noua majoritate a dlui Bánffy să nu primească urcarea „cuotei“, atunci satorirea „cuotei“ ar urma să fie făcută din partea Monarchului, căruia i-s'a acordat prin lege acest drept. Acesta ar fi însă un lucru foarte neplăcut pentru Maghiari, pentru-că Coroana nu și-ar pute spune verdictul, decât numai în favorul Austriei și în defavorul Ungariei, cu atât mai virtuos, că Bánffy a luat angajament formal a urca „cuota“... Acest lucru ar fi privit din toate părțile ca un act de disgrăție față de Maghiari, și de aceea își dă guvernul toate silințele să-și compună un parlament de mameuci, care să primească urcarea cuotei, și să nu provoace verdictul Monarchului.

Ce oer kossuth-istii? A apărut și manifestul kossuthiștilor, (subscris de fiul tatâne-so, Kossuth Ferencz), în care se cuprinde întregul lor program. Extragem din el următoarele:

Partidul kossuthist cere, ca țeara să fie cu totul independentă de Austria, să nu aibă nimic comun cu aceasta, decât numai pe Domnitorul. Așadară: armată independentă și politică externă independentă de Austria, teritoriu vama independent și bancă națională separată.

Partidul cere extinderea dreptului electoral asupra tuturor cetățenilor, cari știu ceti și scrie ungurește; împărțirea cercurilor electorale în mod mai just, și introducerea votului secret la alegeri. Cere reforma sistemului de dare, și în consecuență, scărițarea tuturor contribuțiunilor. Urcarea „cuotei“ partidul o va combate din toate puterile. Partidul mai cere micșorarea timpului de serviciu pe seama ostașilor activi; reformarea casei magnaților; autonomia municipală, și rezolvarea (în mod just) a chestiunii naționale.

Am înțeles. Să învțăm a ceti și scrie ungurește și — chestia națională e rezolvată!

Ear' de nu, nici drept de vot nu mai avem. Atunci ar fi o adevărată pasivitate...

Gladstone pentru noi.

Correspondentul din Londra al lui Alkotmány a avut un interviu cu marele Gladstone. Interviul e publicat în nrul de Duminecă al lui Alkotmány. Până vom pute publica întreg interviul, extragem următorul pasagiu privitor la Români.

„Ungaria a făcut tranșacțiune cu Austria și bine a făcut. Dar' spre nenorocirea națiunii maghiare noua Ungarie și-a însușit greșelile vechi Austriei.“

„Divide et impera“ a fost oarecând devisă austriacă, astăzi a devenit devisă maghiară.

După acestea — zice correspondentul lui „Alkotmány“ — Gladstone basat pe informațiuni false (?) (Red. „Trib.“) a expus gravaminele Românilor așa după-cum se pot ceti în ziarele române.

A trecut apoi la legile bisericesti, zicând următoarele: „Nu era nici o lipsă, ca prin introducerea căsătoriei civile obligătoare să se facă și mai insuportabilă apesarea naționalităților, confiscând guvernul prin nouele legi bisericesti libertatea conștienței.“

Cum aud guvernul maghiar a făcut aceasta în interesul ideii de stat maghiar. E greșită această procedură.

Ideea de stat maghiar nu se poate face iubită cu de-a sila, dar nici prin legi de acelea, cari sânt contrare obiceiurilor, tradițiunilor și sentimentelor religioase ale poporului.

Legile bisericesti au făcut numai mai urgisită înaintea naționalităților ideea de stat maghiar.

Pactul, pe care Austro-Ungaria il va fi făcut cu Regele Carol în București, e numai de un caracter oficios și la timpul seu poporul românesc va ratifica acest contract“.

Presa despre înalta
visită în România.
„Egyetértés“.

Organul kussuthiștilor s'a ocupat la locul prim de visita Monarchului la București și a apreciat-o în următorul mod:

„Ce a fost România înainte cu 25 ani? nu se poate zice că a fost măcar și numai concept geografic, de oare-ce zi de zi cutierau hotarele ei Turcii, Tătarii și Rușii, de câte-ori aveau poftă. Astăzi România e putere. Pe toate terenele vieții politice și economice e un factor valoros; la acel popor mic astăzi s'a dus în vizită un gigant, pentru-ca să-l câștige ca aliat în contra unui alt gigant. Cu întregul seu stat-major, cu crema armatei sale, cu tot ce are mai bun, cu mândria sa a mers Monarchul nostru în România, ca să câștige pentru tripla alianță micuțului popor, a cărui întregă armată abia face cât un corp de armată de al nostru.“

Fericită țeară e România. Dacă există vr'un popor care să privească cu invidie la ea, atunci noi, Maghiarii, sântem acela. Trei sute de ani viforoși, sângeroși și tristi ne leagă de casa noastră domnitoare, și încă nici astăzi n'am ajuns acolo, unde România a ajuns în timp de 25 ani. Maghiarul nici astăzi nu este altceva decât o parte complementară a întregii monarchii, un dinte în acea mașinărie mare, care în continuu zurăie și se învîrte, dar' nu e în stare să producă nimic.

Pentru politicianii maghiari, dacă nu li-s'a stins din inimă cea din urmă schintee de mândrie națională maghiară, călătoria la București înseamnă o mare dorire și umilire. Acum, după-ce faptul visitei e neîndoelnic, după-ce ministrul-președinte român Sturdza știa că se va întâlni pe pământ român cu conducătorii vieții politice maghiare, — chiar și acum subvenționează în Ardeal pe politicianii români separatiști, și numai înainte cu câteva săptămâni a ținut o vorbire plină de înjurii la adresa Ungariei. (R. Trib.)

Călătoria va ave însemnătatea sa politică, România va fi întrebuințată din partea triplei alianțe ca un ie între Slavii de Sud și Nord, poziția monarchiei noastre în Balcani va fi întărită; dar' interesele vitale ale Ungariei nici nu vin în vorbă, și după-ce în anumite cercuri numai interesele Austriei sânt privite ca interese ale monarchiei — și cu această ocaziune numai noi sntem cei-ce pierdem“.

„Magyarország“.

Organul ugroniștilor scrie următoarele:

„Visita Domnitorului austro-ungar înseamnă recunoașterea, că România e un factor în Europa, și manifestarea, că România se alătură la acele puteri europene, cari au încheiat alianță contra Rusiei.“

Este îmbucurător, că România s'a alipit de acea parte, unde ne aflăm și noi. Ungaria are multe interese comune cu România, mulți dușmani comuni. Ungaria o simte aceasta, România însă nu. Pe teritoriul nostru agită contra noastră, și dă nutrement convingerii, că Împăratul Austriei e dușman Ungariei. Cătră acesta să-și îndrepte plângerile și gravaminele Românii din Ungaria.

În București a fost așteptat Împăratul austriac, fără de Regele ungar. Dela Orșova nu Regele maghiar a plecat în România, ci Împăratul austriac.

Să sperăm, că visita Maiestății Sale nu va fi fără influență asupra irredendei din România, asupra atitudinii Românilor ardeleni“.

Campania electorală.

Lupta electorală s'a început pe toate liniile și pretutindenea în țară. Toate partidele au lansat manifeste strașnice către *soumpii* alegători, ear' candidații au plecat cu colinda prin cercuri. Sperăm, că oamenii noștri îi vor primi așa cum trebuie să-i primească. Poporul român nu poate să trimită la dietă alți deputați, decât numai deputați aleși pe baza programului nostru național. Fiind însă că nici de astă dată, partidul nostru național nu e pus în poziția de a pute intra în lupta electorală, poporul nostru nu are să aleagă pe nime, ci are să se așadă acasă, și să-și caute de treburile sale. Rubrica aceasta o deschidem dară, nu numai pentru a ține publicul cetitor în curent cu cele-ce se întâmplă în țară, în direcțiunea aceasta, ci și pentru a pute controla, că oamenii noștri intrucât își fac datorința ca Români. Am dori să fim puși în plăcuta stare de a pute înregistra cât mai puțin fafte neromânești. Cinstea noastră națională o pretinde aceasta. Adresăm deci tuturor cetitorilor noștri călduroasa rugămintă, să ne raporteze grabnic și exact despre tot ce se întâmplă în cercul lor electoral. Îndesebi despre presiunile și volnicile organelor guvernului cerem să ni-se facă rapoarte cu cea mai mare exactitate, pentru-că ne vor folosi de material prețios chiar și după terminarea alegerilor. Dorim, ca toți ai noștri să fie la înălțimea chemării lor!

Afară de „manifestele” publicate mai sus, a mai lansat și Ugron Gábor, conducătorul partidului independist o scrisoare de următorul cuprins: „Stimați patrioți! Desvâliți în cercul vostru stindardul partidului independist! Poporul nostru nu poate aștepta până toți vom deveni cerșitori și sclavi, ci trebuie să se pună sub steag care cere o patrie independentă, un stat democratic, și care-l apără în contra volniciei și a subjugării. Lupta în contra actualului guvern trebuie considerată de credue, pentru-că e lupta în contra forței și a imoralității. Vă rog în numele lui Dumnezeu și al patriei să vă organizați! Puneți candidați în fiecare cerc!”

Programul ugroniștilor cere între altele și introducerea votului universal și votare secretă la alegeri.

Afară de partidele cunoscute deja, guvernul va avea de furcă încă și cu partidul social-democratic din țară, căci și acest partid și-a pus candidați în mai multe cercuri electorale. Toate cercurile acestea sunt curat maghiare, din ce se vede, că socialismul nu prinde teren printre naționalități, ci numai printre Unguri.

Guvernul a inventat un nou mijloc de corțesire. Toate foile guvernamentale aduc știre, că în ministerul de finanțe se lucră la o lege care va fi bine primită din partea micilor economi. *E vorba despre reducerea prețului pentru sarea de vîite*, va se zică, alegătorii de pe sate sînt îmbiați cu sare, ca să meargă la alegeri.

Ministerul de interne a adresat un circular tuturor municipiilor din țară, în care acestea sînt provocate să grijească din vreme, ca la alegeri și înainte de alegeri să nu se întemple agitațiuni dușmănoase statului, ori conturbări de ordinea publică, ear' unde ar fi să se întemple de acestea, să se folosească asprimea legii. Cu alte cuvinte să se mobilizeze armata și gendarmeria și să se pună țeara în stare de asediu.

Candidările făcute până acum sînt următoarele: Ficiorul popii din Voila Dr. Nic. Șerban candidează în cercul seu cel vechiu și în cercul Făgărașului, avînd cele mai sigure prospecte de a căde în ambele cercuri. În cercul Radna (comit. Arad) va fi ales de nou marele mameluc Ioan Belș, fiind până acum singurul candidat. Alegătorilor din cercul Sasca-montană, li-s'a trimis un candidat oficios din partea guvernului în persoana lui Pulszky Ágost, pe care nu-l voiește nici un cerc din țară. În cercul Oravița (Bánat) va fi ales de astă dată guvernamentalul Gránzenstein Béla. În cercul Lăpușului-unguresc are candidat guvernului, Simon Lajos, un contra-candidat în persoana lui Aurel Simon (se zice a fi Român) cu programul partidului popular.

Consiliul de miniștri a luat hotărîrea, ca fiecare ministru să fie candidat în câte două cercuri, ca alegerea să le fie cu atât mai sigură. Alegătorii sîrbi din O.-Beese au decis candidearea unui Sîrb, cu program național sîrbesc. Li-s'a promis springinul partidului popular. În cercul Vinga (Bánat)

candidează baronul Ambrozy Béla, pentru care corțesește din greu preotul român din Vinga *Cimponeriu*.

Rușine să-i fie!

Alegătorii cercului *Caransebeș*, au votat încredere fostului lor deputat Vuia Péter, prin urmare îl vor alege de nou. Vorba aluin: cum e sacul așa e și — petecul!

În *Zorlenț-mare* va candida și de astă dată fostul deputat Szerb Gyuri, unul dintre deputații cei mai activi în — tăcere!

Din *Bocșa-montană* se serie, că fostul deputat Tisza László și-a luat catrafusele din acel cerc, și în locul seu va fi ales deputat *Szögyényi László*, protonotarul comitatului *Caraș-Severin*.

Contele *Zichy Nándor*, conducătorul opoziției din casa magnaților a declarat, că va părăsi locul seu din casa magnaților, și va intra în camera deputaților. Și-a pus candidatura în cercul *Kecskemét*, și se crede că alegerea îi este sigură. Contra-candidatul lui e Bartok L. din partida ugronistă.

În cercul *Becicherecul-mic* (Timiș) s'a pus candidatul oficios (Bessenyei Ferencz) un contra-candidat, în persoana preotului cat. care pășeste cu program popular.

În cercul *Șiria* candidează Antonescu Dóme cu program național (?); așa scrie „Egyetértés”.

Procesul Româncelor din Boița.

— Raport special. —

Cluj, 8 Octomvrie 1896.

(Urmare și fine.)

Pertractarea.

Maria Cloaje n. Jantea. Declară, că la redactarea articolului n'a luat parte, și-a iscalit însă la propunerea Anei Istrate. Se constată, că la Sibiu a denegat subscrierea procesului verbal luat la judele de instrucție, fiindcă a fost scris în limba maghiară.

Preș. (cătră Soldja): Prin ce dovește acusatoul, că maiuial avea să aibă caracter dușmănos statului?

Acusatoul: Am auzit din casă.

Preș.: Poate pe stradă s'a făcut ceva, s'a cîntat?

Acus.: Da.

Preș.: Ați știut înainte că la maiuial se vor face demonstrațiuni în contra statului, de aceea ați oprit copiii dela petrecere?

Acus.: (Nefericitul neputînd dovedi astfel de „demonstrațiuni” e silit să rețeneze): Nu am știut nimic, dar' am fost bolnav și atunci și înainte cu o zi și așa nu am putut merge, pe mine m'a suplinut un alt învîțător.

Preș.: Au fost copiii dămîitale la petrecere?

Acus.: Da.

Preș.: (cătră A. Istrate): D-ta ai susținut, că copiii lui Soldja au fost opriți dela petrecere.

Ana Istrate: Da, domnule, și-a oprit pe copiii din școala sa, și aceia cari au fost, au mers cu fuga.

Preș.: Articolul scris are evident tîntă politică, cu maiuial însă nu poate avea legătură, explică-mi deci, de ce au venit la acel articol?

Ana Istrate: Am mai spus ce purtare joasă, de trădător, a avut Soldja între noi, și acum când s'a ascuns în casă dela petrecerea sfîntă a copilașilor, a trebuit să-l denunțăm, să-l facem de risul oamenilor.

Preș. (cătră Maria Necș): De ce ai făcut ca să subserie și fiica d-tale de 6 ani articolul?

Maria Necș: Eu nu am silit-o, dînsa a voit și a cerut ca să subserie.

Președintele după acestea constatînd din actele alăturate, că purtarea morală a acusatelor este exemplară, provoacă pe Soldja să-și țină discursul de acuză.

Poate publicul maghiar ar fi așteptat dela „patriot” să-și susțină calumniile din actul de acuză cu „Liga”, „revoluții” și celelalte. Dar' bietul om n'a avut nici curagiu, nici inteligență pentru a pute țese astfel de minciuni. Atît Românii cît și Ungurii din sala de ascultare rideau cu dispreț la auzul „discursului” de acuză. Altcum eată „discursul”:

Soldja: Domnule președinte! eu am fost publicat în „Tribuna” și în alte foi de vre-o 30 de ori că aș fi mișel, trădător și spion unguresc. Și cu articolul asta m'am batjocorit. Acesta a fost subscris, ear' altele nu erau subscrise, se vede că ele (acusatule) au dus vorbe la „Tribuna” că-s în contra poporului român. Când era procesul Memorandumului, m'am întîlnit în cafenea cu Istrate, bărbatul Anei Istrate și acela mi-a zis: trădător, mișel și hoț, ba m'a și bătut. Eu i-am spus că nu am furat de la nime, că el a furat..

Preș.: Te provoc să rămîi la obiect. Nu ți-e permis să insuți persoane, cari nu se află aici și nu se pot apăra.

Soldja: Ana Istrate a zis, că m'am aruncat la ea ca un urs, cu forță, să-mi spue când m'am purtat așa față de ea.

Istrate și alții mi-au fost în contra, și agitău mereu poporul în contra mea, așa că poporul se uita peste umăr la mine. Dar' bărbatul ei, Istrate a falsificat..

Preș.: Asta nu se ține de acuză, nu poți să însuți căte pășanii toate, persoane absente nu le ofensa, — voui fi silit să-ți detrag cuvîntul.

Soldja: Ficiorii m'au batjocorit și insultat, i-am pîrît la „Tribuna” din Sibiu. Apoi m'au amenințat că mă omoară 20 de conjurați. Eran totdeauna în frică, eram în pericol cu viața.

Cere judecată.

Advocatul Dr. Ilea argumentează după aceasta nevinovăția acusatelor. Dînsul arată foarte corect, că atunci cînd Românii sînt pe banca acusaților, acusatoul se provoacă la „Liga”, la agitațiuni și dărăburiri de stat numai ca să câștige opinia juraților. Astfel face Soldja, care ca Român se provoacă la uneltirile Ligei, pentru-că să câștige cauza sa de tot de altă natură. Acusatoul se provoacă la agitațiunea ce avea să se facă la maiuial fără a pute dovedi nici un cuvînt, ear' absentarea și-o justifică cu morbul, ceea-ce nu se poate primi. Atât mai departe, că Soldja chiar în actul seu de acuză și prin cuvintele de azi a recunoscut, că trada orice mișcare românească, a recunoscut, că e un spion și denunțant. Aceasta o lovedesc și acusatule. Se provoacă deci la §. 263 al. ultim din codul penal, în urma cănia aserțiunile acusatelor nu formează calumnie, fiind acele adevărate. Cere achitarea acusatelor.

Președintele ragă pe jurați să se retragă și să dea răspuns la întrebările formulate.

Jurații după o consultare aproape de o oră anunță rezultatul. Cinci sînt achitate; Ana Istrate unanim ear' Maria Necș cu 9 contra 3 e declarată de vinovată, atît pentru calumnie, cît și pentru ofensa, deși nu se pot declara în același timp vinovate și pentru calumnie și pentru vătămarea de onoare.

Acusatule achitate cer câte 35 fl., pentru zesele avute. Soldja luînd în considerare, că acusatule sînt mame de copii, nu cere pedepsirea lor — dacă se poate! — ci numai în judecarea speșelor sale de 70 fl. Tribunalul statuește pentru achitate câte 15 fl.

Ana Istrate 14 zile temniță și 80 fl. amendă.

Maria Necș 150 fl. amendă, la cas de neplătire pentru fiecare 10 florini o zi temniță.

Ambele 1 suportarea speșelor de 70 fl. (pentru Soldja plus 31 fl. și a celor-ce vor obveni. A. Istrate va pute avea mîncarea proprie și e mîntuit de lucru. Apărătorul Dr. Ilea a înșinuat apel de nulitate.

După pertractare.

În decursul procesului încă întreg publicul ascultător admira frumseța, portul frumos și cultura acusatelor. Când pertractarea se suspindea, jurații și alții încungiurau Românecele noastre, să selectau privindu-le și în răspunsurile frumoase ce le dădeau. Un Maghiar ne spunea chir, că în Cluj nu ai găsi 70 de dame, cari s'îrți purta în fața tribunalului cu atîta lîinite și încredere. În fața astorfel de românești se pleacă și șovinismul maghiar. Seara ne-m întruin la o cină comună în „Hotel Biani”. Un student a salutat cu entuziasm e nobilii oaspeți. Asemenea și răspunsul fost călduros. Animația s'a potențat mai vîrte la auzul cîntecelor românești, executate de cei prezenți și de niște lăutari. Nu pute să lipsească nici dansul. S'a încins îndată o bră și o ardeleană animată. O seară veselă și fericită am avut. De ar fi mulți Soldj în lume, ca să ne procure multe zile demândrie. Să trăiți, Românecele noastre! și reprezentat cu demnitate frumseța și noletă femeii latine.

Interesant însă că toți străinii (noi cu atît mai mult) erau îngrijați de soartea ce așteaptă pe Soldja. Șă informau cu mult interes dela acuzate, e ce va păți spatele lui Soldja pe acasă. Fește, că curiositatea le era satisfăcută cu că un răspuns lămurit și românesc.

REVISTĂ PRESEI.

Presaromână.

Gazeta Transilvaniei (nr. 215) vorbind despre „Alegerile dielle” constată de nou, în perfect acord cu celelalte ziare naționale, că: — „se nu luăm parte la alegeri, pînă-cînd vom fi tractați at de dușmănos și vitreg în toate privințe.

Pînă-ce o altă conferență națională, întruință pe aceleași baze ca conferențele trecute, nu va lua vre-o nouă hotărîre, rămîn în vigoare, și datori sîntem cu toții să respectăm cu toată conștiințioșitatea hotărîrile conferențelor de mai înainte, avînd mereu în vedere, că numai în unire și solidaritate mergînd înainte cu toții, putem să impunem dușmanilor noștri; numai astfel putem să satisfacem chemări noastre naționale.”

Dreptatea (nr. 215) se ocupă la primul loc cu retragerea contelui Szapary de pe terenul politic, și scrisoarea ce a adresat-o acestuia alegătorilor din Timișoara. Face asemănare între fericitul Doda și Szapary constatînd, că și unul și altul a părăsit parlamentul în lipsa de speranță „la un scop sau rezultat bun”. Zice apoi „Dreptatea”, că:

— „atunci, cînd proprii lor bărbați (adecă ai Maghiarilor) se dau în lături; cînd bărbați de greu calibru politic și patriotic abzie de orice speranțe, — atunci oare ce speranțe mai putem nutri noi dela o eventuală „activitate” electorală?”

ȚARUL LA PARIS.

Deși visita Țarului, făcută poporului francez, s'a sfîrșit deja în 9 c. după amiază, cu revista militară, pe șesul de exerciții dela Châlons-sur-Marne, în partea răsăriteană a Franței, totuși nu e nici-decum de prisos să continuăm a reproduce amănunte din cele mai caracteristice despre șederea Țarului atît în Paris cît și la această ultimă manifestare. Ba chiar cele petrecute aci, atît ca vorbe (toasturi) cît și ca fapte sînt atît de isbitoare, atît de importante, încât fac și mai necesară reproducerea celor precedente, pentru a aprecia însemnătatea visitei Țarului.

Vom reveni deci acolo unde am lăsat firul în ultimul număr și vom da unele lucruri despre reprezentația artistică în opera dela Paris. Cum părechea țărăască și președintele Republicii apărură în loge, se sculă întreg publicul festiv din sală și-și îndreptă privirile cătră orchestral, care cînta imnul rusesc, ascultat „cu lîinite sîrbătorească” — zice corespondentul lui *N. Fr. Pr.* Țarul s'a așezat la dreapta lui Faure, ear' Țarevna la mîna stîngă a lui; la dreapta dela Țar se afla madame Faure. După-ce sfîrși orchestral, se ridică cortina și pe scenă se aflau toți artiștii academiei de muzică, cari cîntau din gură imnul rusesc; pe urmă începu părți din diferite piese musicalo-dramatice. Într-o pauză Țarul și Țarevna eșiră afară pe balconul de pe stradă arătîndu-se imensei mulțime adunată acolo. Reprezentația se sfîrși pe la 11^{1/2}, ear' dl Faure a însoțit părechea țărăască pînă la ambasadă, luînd loc în trăsura lor față cu Țarevna.

A doua zi, 7 Octomvrie, era destinată cercetării edificiilor și institutelor celor mai importante din oraș. Dl Faure a venit la ambasadă deja pe la 9^{1/2} înainte de amiază și luînd earași loc în trăsura țărăască, în fața Țarevnei, porniră mai întîin spre catedrala din Paris, vestita biserică *Notre Dame*. Deși ploua, totuși mergeau cu toții și chiar auverani în trăsura deschisă. La ușa catedralei aștepta cardinalul-primatle Richard cu întreg capitulul, precum și ministrul de justiție. Cercetînd apoi în pași repezi lăuntrul bisericii, Țarul se opri cîteva minute înaintea capelei, unde se află mormîntul lui Pasteur. Pe tot timpul cercetării, 20 minute, organul cînta imnul rusesc. Doamna și d-șoara Faure încă au fost de față.

De aici s'au dus să viziteze palatul justiției și de acolo la biserică *Saint-Chapelle*, unde îi aștepta ministrul de instrucție, știut fiind, că ministerul de culte de mai mulți ani e desființat în Franția.

Urmă apoi visita la Pantheon, unde deasemenea aștepta ministrul instrucției publice. Aici amîndoi, Țarul și Țarevna, urmați de președintele Republicii, s'au coborît în cripta lui Carnot, unde zac și osemintele lui Victor Hugo. Trei mii de cununii se află aici — zice suspensivul corespondent — între ele și o cunună masivă de argint, trimisă de cătră Țarul *Alexandru III*. Țarul și Țarevna au aflat pe madame Carnot cu fiii ei făcînd rugăciuni în genunchi la mormîntul fostului președînt al Republicii. După-ce le-a zis doamnei și fiilor cîteva cuvinte de mîngîiere, Țarul a depus pe mormînt o mare cunună de flori vii: orhidee, roze de thea și ramuri de lauri. Văduva Carnot mulțumi, adînc emoționată.

Dela Pantheon au pornit cu toții la palatul invalizilor. Aci înainte de toate, Țarul, însoțit de ministrul de răboiu și de cîteva ofiieri, s'a coborît în cripta lui Napoleon I., unde a rămas vr'o 5 minute, „adîncînt în gânduri”. Trezindu-se din cugetare, Țarul a strîns mîna dlui Faure. În curtea palatului, a agrăit pe mai mulți veterani invalizi,

ear' după o vizită de 20 minute s'a despărțat.

De aici părechea imperială s'a întors acasă la ambasadă, numită pentru astă dată „palatul imperial”, spre a lua dejuul, la care au luat parte între alții: Ducele d'Aumale, princesa Matilda Bonaparte, ducele și ducesa de Chartres, ducele Laroche Foucauld, ministrul de externe Hanotaux, generalul Boisdeffre, admiralul Gervais etc.

Cea mai remarcabilă festivitate a zilei a fost punerea petrii fundamentale a podului monumental, care va fi gata pînă la expoziția dela 1890 și va purta numele de „Alexandru III.” După dejun Țarul și Țarevna veniră în trăsura deschisă la locul festivității, unde îi aștepta de președîntul Republicii. La sunetul muzicii cîntînd imnul rusesc și *Marseillaise*-a, dl Faure salută pe Țarul, ear' Țarevnei îi sîruiă mîna și pe urmă se așezară în foteluri la dreapta și la stînga Țarului. Țarevna la dreapta lui Faure, ear' pe ambele laturi ale Țarului cei doi președîntii ai corpurilor legiuitoare. Ovațiuni urmau pe ovațiuni. Membrii operei cîntăre căntecul festive, ear' artistul dramatic cel mai bun al teatrului „Comédie Française” rosti o poezie festivă compusă de poetul *Herédia*, în care sînt preamăriți: Țarul Alexandru III. și părechea țărăască. Nicolae II. a făcut de mai multe ori semn cu capul, pentru a-și exprima plăcerea și pe urmă ceru să fie prezentat poetul.

Și apoi se începu ceremonia; Țarul și Țarevna se sculară de pe foteluri, ear' ministrul de comerț *Boucher* îi agră cu următoarele cuvinte:

„Națiunea franceză a vrut să onoreze memoria glorioșului tată al M. Voastre, destinîndu-i unul din cele mai mărețe edificii. Învit pe M. Voastră a confirma această venerațiune din partea unei națiuni întregi, punînd împreună cu președintele Republicii franceze, peatra fundamentală a podului Alexandru III.”

Țarul și Țarevna, dl Faure și ministrul se duseră pe cheul *Seinei*, unde peatra stătea gata împodobită cu cununii; e compusă din două bucăți, dar' făcînd un întreg nedespărțit, anume: de granit francez și porfir rusesc, prin ceea-ce e simbolisată unirea celor două popoare. Țarul, Țarevna și președintele făcură loviturile obicnuite cu ciocanul și iscaliră documentul. Lingura de tencuială, pregătită pentru această ceremonie, este de aur și cîntărește 1^{1/2} funturi, purtînd următoarea inscripție sapată: „În 7 Octomvrie 1896 M. Lor Împăratul Rusiei, Nicolae II., împărăteasa Alexandra Feodorovna și Felix Faure, președintele Republicii franceze, au pus peatra fundamentală în Paris, podului Alexandru III. Méline a fost ministrul-presedînt, Henri Boucher ministrul de comerț și industrie, ear' A. Picard, comisarul general al expoziției din 1890”. Și lemnul lingurii e lucrat foarte artistic și simbolic. Cele două ciocane, cu care au lovit peatra pe de o parte Țarul și Țarevna, pe de alta președintele sînt din oțel lustruit și se aseamănă; cel al președintelui poartă inscripția „Robur” și *R. F.*, ear' al părechii țărăști, cu lemn din fildeș, inscripția: „Pax” și litera N. Peana cu care a fost iscalit documentul, e imitația trestiei de pe Seine din aur verzii și poartă dată 1896—1900.

După-ce urmară încă unele ceremonii și ovațiuni speciale pentru Țarevna, festivitatea luă sfîrșit printr-o prestațiune de trei piese de cătră 300 de cîntăreți. La plecare președintele Faure earași a luat loc în trăsura împărătească.

Societatea „Progresul” în Făgăraș.

CONVOCARE.

Conform concludusului comitetului, societatea română „Progresul” din Făgăraș, își va ține a doua adunare generală din estan Lunii, în 26 Octomvrie a. c. n. la 3 ore p. m., în sala hotelului „Paris”, la care sînt poftiți a participa toți p. t. on. membri, precum și alți binevoitori ai acestei corporațiuni.

Obiectele:

1. Raportul comitetului despre starea și activitatea societății dela ultima adunare generală.
2. Raportul casarului.
3. Cerenții și propuneri.

Din ședința comitetului societății „Progresul”, ținută la 3 Octomvrie 1896.

Dr. Ioan Șenchea, Ioan Berescu,
președinte, secretar,

ANUNT.

Un tinér cu conduită bună aflat la primăria comunei Tilișca u. p. Sze-liste, numai decât aplicare ca [2215] 1-3

adjunct notarial.

Salar 300 până la 350 fl. v. a.

Tilișca, în 8 Octombrie 1896.

Primăria comunei:

Valeriu Millea m. p.,
notar.

Savu Frăcea m. p.,
primar.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

a

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare

cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicatese sau benturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto (20 cr. recomandată.)

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piporuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Juocării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colășorul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Băstom de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turoului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genuștea.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peșitor îndărălnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teasă.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Soapărtoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din oetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoia.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamel.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărcitul.** Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nascu-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-Împărăteasă și poana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Brei Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghilazsoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Pesacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
43. **Mica Fădă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Musulin pcurar.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandre Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Millo.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Rodop. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuvete, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar

român-german și german-român.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.